

[Lone Dybkjær]

konstruktivt, hvis vi tog denne del af debatten i forbindelse med SF's forslag og i forbindelse med den videre drøftelse i Markedsudvalget. Til drøftelsen her i salen af SF's forslag kunne vi måske så få 800 eksempler på de kommissionsforslag, der kommer, så vi kan se, om vi på den basis overhovedet har en chance for at udvælge fornuftigt bare ved at se på eksemplerne. Så kunne vi måske finde en løsning på det ved at gå konkret til værks.

Mit problem er jo ikke, at der ikke skal være åbenhed. Det er sådan set ikke det, det hele handler om. Det handler om udvælgelsen, og hvis ikke vi foretager en ordentlig udvælgelse, er det nøjagtig lige så udemokratisk som manglende åbenhed. Det lyder måske i nogles ører mærkværdigt, men sådan er informationsfundet de facto. Vi kan få så meget information, at ingen af os overhovedet har en juridisk chance for at forholde os til det. Det er masser af menneskers problem.

Vi har bl.a. politikere til at forholde sig til de relevante ting. Det gør vi ikke altid, men det kunne vi i det mindste gøre os umage for. Og så skal vi erkende, at hvis vi skal have så alvorlig en europæisk debat – hvad jeg er tilhænger af af letforståelige grunde – så betyder det altså også noget for den danske politiske debat, for så er der et par ting, vi ikke længere kan køre på den måde, vi gør.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er mest en bemærkning til hr. Ove Fich, som mener, at de fire områder er rigeligt. Vi kan have åbenhed, når der er tale om sundhed, miljøbeskyttelse, arbejdsmarked og forbrugerområdet – så kan der jo ikke være noget, der interesserer andre mennesker, når de fire områder er dækket!

Det kan godt være, at man kan inddele socialdemokrater på den måde, men så kan jeg da i hvert fald på Fremskridtspartiets vegne sige, at der er andre områder, som interesserer andre slags mennesker end lige socialdemokrater. For vi har forstået, at hr. Ove Fich ikke mener, at der kan være andet af interesse – og slet ikke inden for kommissionsarbejdet.

Men derfor glæder jeg mig også til, at vi i Markedsudvalget kan sidde med alle disse 800 forslag, og så kan det være, at vi i hvert fald kan vise hr. Ove Fich, at der findes andre om-

råder, som måske også vil have interesse for Socialdemokratiet, og i hvert fald have interesse for resten af de partier, der er repræsenteret her i Folketinget. Og se, det er faktisk en del af åbenheden, som jeg troede at Socialdemokratiet gik så utrolig meget ind for – men i hvert fald, har jeg måttet konstatere, ikke hr. Ove Fich.

Formanden:

Hr. Gade for en kort bemærkning, og så mener jeg, at tiden er inde til, at vi går videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Lone Dybkjær, at jeg synes, det var kloge ord, hun sagde her fra talerstolen for lidt siden. Og jeg vil da også sige, at jeg regner med, at vi i dag faktisk udvider parlamentets medvirken i de sager, der har med EU at gøre, og det synes jeg ikke skal overskygges af den diskussion, vi har.

Men jeg er nødt til lige at sige til hr. Ove Fich, at hans fremstilling af vores forslag ikke er korrekt. Jeg har selv været med til at få det fremskridt igennem, at vi nu får sendt tingene til udvalgsformændene i fagudvalgene, men det, der ligger i vores forslag, er, at det udbygges videre, sådan at udvælgelsen af, hvad man vil kaste sig ud i, foregår ved, at alle udvalgsmedlemmerne er med i det, og sådan at man altså tager fat i hvert forslag og vurderer det og kigger på det og siger: Det her gør vi ikke mere ved.

Hvorfor er det nu, det her er vigtigt? Det skal jo ikke glemmes, at i forhold til »madsminkedirektivet« var der nogle, der foretog en udvælgelse for os andre. Det var den daværende regering, som sagde: Nej, det her forslag, det er ikke vigtigt. De puttede det ind på den sidste side blandt de mindre vigtige forslag. Der foretog regeringens embedsmænd udvælgelsen.

Det er udvælgelsen, det handler om. Jeg siger: Det må bringes herind i parlamentet, så det er folketingsmedlemmer, der foretager udvælgelsen af, hvad der er væsentligt og ikke så væsentligt. For jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at det er noget, vi er nødt til at tage højde for.